

ای دو ثابت بر پیمان تحریر سبب تسریر قلوب بود و مضمون...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۶۷

ای دو ثابت بر پیمان تحریر سبب تسریر قلوب بود و مضمون نشئه رحیق مختوم بخشید زیرا اعتراف به وحدانیت و فردانیت الهیه و عبودیت محضه این عبد رقیق جمال ابری بود این ذکر عبودیت چه آهنگ خوشی بود که این سرگشته سودائی را فرح و سرور نامتناهی بخشید و این چه گلبانگ روحانی بود که این طیر فانی را به اوج رحمانی پرواز داد زیرا عقیده صمیمه عبدالبهاء این است که نقطه اولی حضرت اعلی روحی له الفداء مظهر ربوبیت عظمی و مبشر به جمال ابری و شمس حقیقت و کینونت فردانیت و جلوه الوهیت نیر اعظم جهان بالا جمال ابری و عبدالبهاء بنده ضعیف فانی آن دو کوکب بیهمتا هذا جوهر حقیقتی و سازج کینونتی و ذاتیه هویتی و من لم یعتقد بهذا انه تاه فی بیداء الاوهام. ای احبای الهی آنچه عقیده این عبد است باید کل معتقد به آن گردند و ابدأ تأویل و تفسیری نمایند آنچه صریح عبارت است همان معتقد به باشد تا حصن حصین امر الله از آفت اختلاف مضمون گردد و کل یک فکر و یک ذکر و یک اعتقاد گردند و از احبای الهی استدعا مینمایم که هیچ ذکری بر این فکر و اعتقاد نیفزایند به همین کلمه اختصار کنند و عبدالبهاء را به آن بستایند و علیکم التّحیة و الثّناء.**.**

ORIGINAL

AUDIO